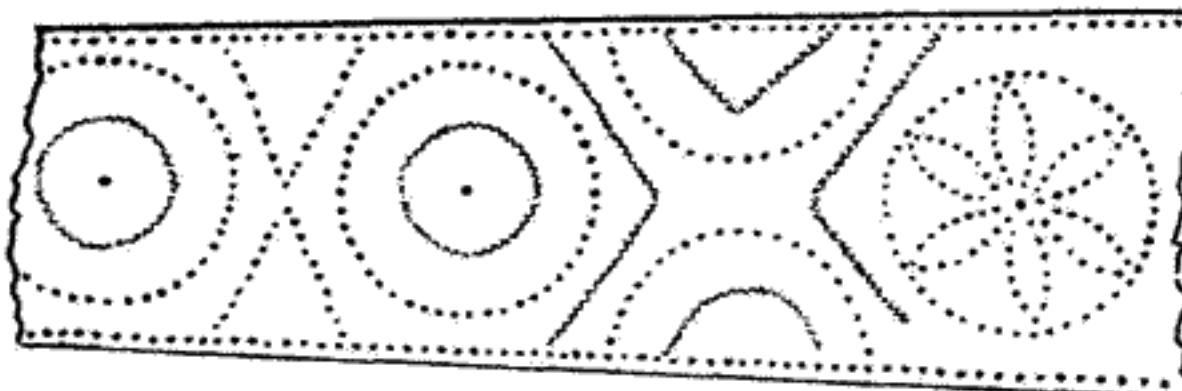

49-50. Δύο πόδες λέοντος, ών ὃ εἰς σώζει ὑπεράνω τῶν ὀνύχων τμῆμα ἐλάσματος. "Υψ. 0,05-0,06 (Πίν. 21 α, 4, 6). Προβλ. ΠΑΕ, 1932, σ. 49 Εἰκ. 3, 4.

51. Σκεῦος ἐκ τριῶν ράβδων ἔξερχομένων ἀκτινοειδῶς ἐκ κέντρου ἔχοντος ὅπήν. Ἀκτὶς 0,06. (Πίν. 19 β, 26). Αγγώστου προορισμοῦ.

52. "Ἐλασμα πλατὺ μὲν ἐγχάρακτα κοσμήματα. (Πίν. 23 α, 1) φέρετ τέσσαρας ὅπας, δύο ἄνω καὶ δύο περὶ τὸ μέσον, ὅχι εἰς κανονικὰς ὅμως ἀποστάσεις. Μῆκ. 0,32 πλάτ. 0,09, πάχ. 0,004. Τὰ κοσμήματα εἶναι σειρὰ ἡμικυκλίων, σπειρομαίανδρος, ἡμικύκλια, ὅμοκεντροι κύκλοι συνδεόμενοι ὑπὸ διαγωνίων ἐφαπτομένων, ἡμικύκλια, τεθλασμέναι, σπειρομαίανδρος, ἡμικύκλια, ὅμοκεντροι κύκλοι ὡς ἄνω κτλ. Τὸ ἐλασμα τοῦτο εἶναι πιθανότατα τμῆμα σκέλους τρίποδος, ώς καὶ τὰ ἐπόμενα δύο. Προβλ. ἐκ τοῦ Ἀμυκλαίου Ath. Mitt. LII, 1927 σ. 56 Beil. VII, 3.

53. Ορθογώνιον ἐλασμα συμπτυχθὲν ἐντὸς τῶν χειμάτων καὶ ἀποκοπέν. (Μῆκ. 0,17, πλάτ. 0,048—0,059. Εἰκ. 9). Κοσμεῖται ὑπὸ διαφόρων

Εἰκ. 9. Χαλκοῦν ἐλασμα (Κλμ. 1/2)

γεωμετρικῶν σχημάτων, κύκλων, διασταυρουμένων γραμμῶν καὶ ροδάκων. Τὰ κοσμήματα ταῦτα ἔχουν γίνει ώς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ στιγμῶν, μερικὰ ὅμως, ώς οἱ ἐντὸς τῶν μεγαλυτέρων μικροὶ ὅμοκεντροι κύκλοι καὶ ἡ γωνία ἡ χωρίζουσα τὰ δύο ἀντίνωτα ἡμικύκλια ἀπὸ τοῦ ρόδακος κτλ., ἔχουν γίνει διὰ λεπτοτάτων ἐγχαράκτων γραμμῶν συντεταγμένων εἰς ἀπλοῦν μαίανδρον καὶ σχεδὸν διὰ συμπεπιεσμένων τεθλασμένων (Tremolierstich), ὅπως παρετηρήθη τοῦτο ἐπὶ μεταλλίνων ἀντικειμένων ἐκ Μαρμαριανῆς τῆς Β. Θεσσαλίας Προβλ. Heurtley—Skeat, The Tholos Tombs of Marmariae ἐν B. S. A. XXXI (1930—31) σελ. 34, Εἰκ. 14, καὶ σελ. 35 σημ. 3 (ὅπου καὶ περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ κοσμήματος).

54. Στενὸν ἐλασμα, μὲν ἐγχάρακτα κοσμήματα ὅμοκέντρων κύκλων συνδεομένων δι' ἐφαπτομένων διαγωνίων καὶ ἑκατέρῳθεν ἄνω καὶ κάτω σπειρομαίανδρων. Μῆκ. 0,34, πλάτ. 0,035. (Πίν. 23 α, 7).

55. Μικρὸν ὅμοιον πρὸς τὸ προηγούμενον τεμάχιον μὲ τὴν αὐτὴν

διακόσμησιν. (Πίν. 24 α, 23). Προβλ. ἐκ Δωδώνης ΠΑΕ 1931 σ. 88 εἰκ. καὶ Carapanos Πίν. XLIX, 21.

56. Ράβδος λήγουσα ἀνω εἰς ἔλικας, ὡς αἱ τῶν αἰολικῶν κιονοκράνων, μεταξὺ τῶν δποίων εἶναι ἐγχάρακτον ἀνθέμιον. Οἱ ὁφθαλμοὶ τῶν ἔλικων κοῖλοι πρὸς ὑποδοχὴν ἔσενται τινὸς ὕλης. 'Υπὸ τὸ οῖονεὶ κιονόκρανον τοῦτο ὑπάρχει σφαιροειδῆς ὅγκος καὶ ὑπὸ αὐτὸν παχεῖς δακτύλιοι, μεταξὺ τῶν δποίων λεπτοὶ δίσκοι. 'Επὶ τῆς ἀνω ἐπιφανείας μεταξὺ τῶν ἔλικων σώζεται ἐμπεπληγμένος ὕλος. 'Επὶ τοῦ προτελευταίου δακτυλίου ὅπῃ ἔχρησίμευε πρὸς στήριξιν ἄλλου τινος στελέχους. Μῆκ. 0,26. (Πίν. 26 α, 1). Εἶναι πιθανὸν ὅτι προέρχεται ἐκ σκέλους πολυτελοῦς τρίποδος. Προβλ. Lamb, Greek and Roman Bronzes Pl. XI. Ωραία ἀρχαϊκὴ ἔργασία.

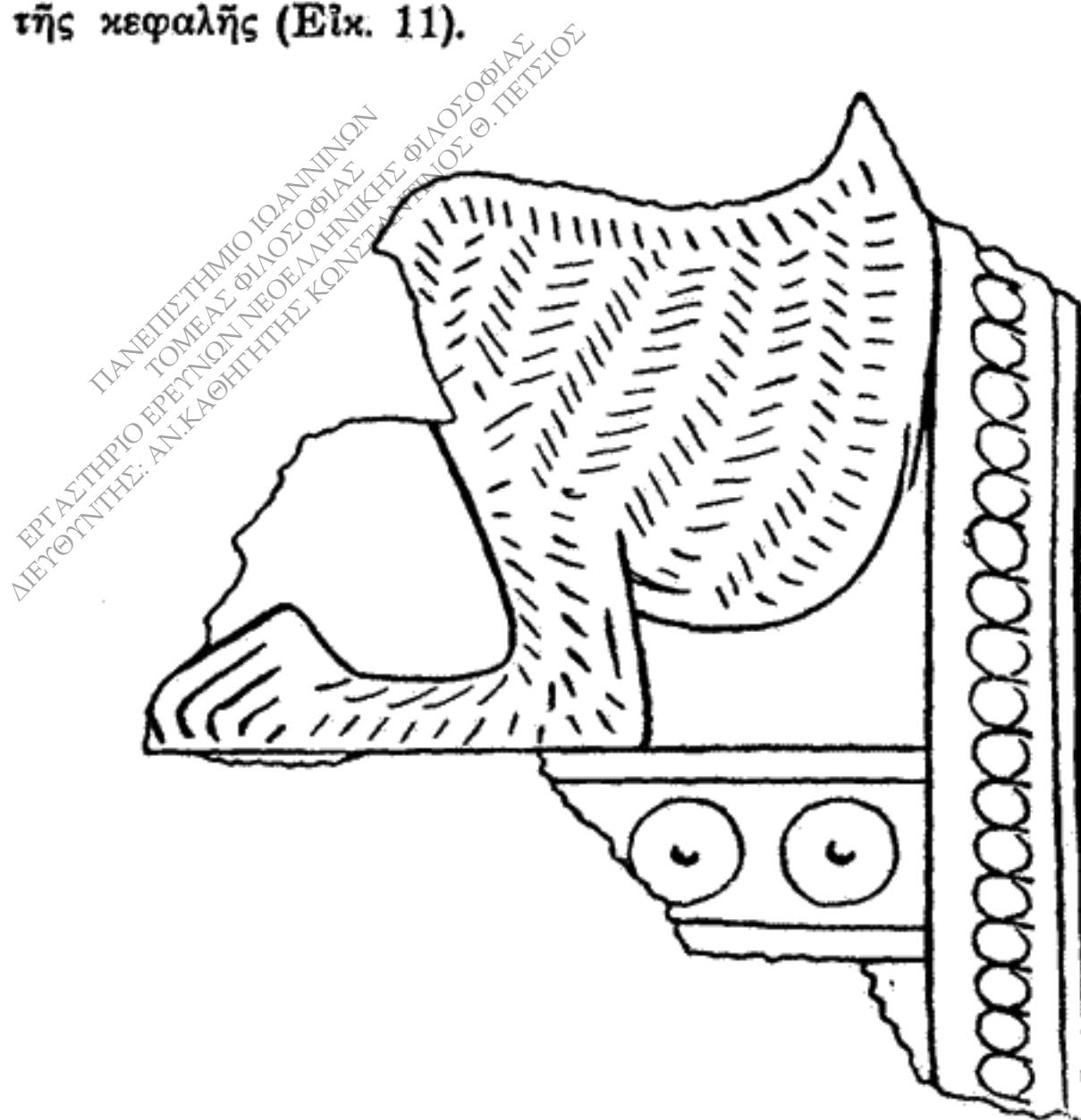
57. Ὁρθογώνιον ἔλασμα κάτω ἀποκεκρουμένον. "Υψ. 0,105 πλάτ. 0,075 (Πίν. 19 α, 2). Σώζει θαυμασίαν κυανοπράσινον πάτιναν καὶ εἶναι ὀλόκληρον μὲ ἐγχάρακτα σχέδια κεκοσμημένον. 'Εκ κωνικῆς βάσεως ληγούσης ἀνω εἰς δύο καμπύλας ὡς ἔλικας ἐκφύεται συστὰς τριῶν φύλλων ἢ πτεάλων, ἐκ τῶν δποίων τὸ μεσαῖον ὑψηλότερον. Τρία ταῦτα ἀνθη γεμίζουν τὴν ἐπιφάνειαν. Τῶν κωνικῶν βάσεων τὸ ἐσωτερικὸν ἔχει λεπτὰς παραλλήλους ἐγχαράκτους γραμμὰς ἀντιθετικῶς διακειμένας, τῶν δὲ ἔλικων καὶ ἀνθέων φέρει στιγμάς. Εἰς τὸ ἀνω πλαίσιον γλωσσοειδῆ φύλλα εἰς μίαν ζώνην, ἐντὸς δὲ αὐτῶν ἀνὰ εἰς κύκλος ἐστιγμένος. Τὰ πλάγια πλαΐσια ἔχουν σειρὰν σπειρομαιάνδρου. Κάτω φαίνεται ὅτι ἥκολούθει ἄλλο πεδίον, τὸ δποῖον ἐκοσμεῖτο μὲ ἐστιγμένους κύκλους ἥνωμένους δι' ἐφαπτομένης καὶ μὲ σπειρομαιάνδρους. Τὰ ἀνθη ἀνατολίζοντος ωθμοῦ ἔχουν δμοιδητὰ πρὸς τὰ τῶν Φαληρικῶν, προβλ. κρατῆρα Μονάχου (Jahrb. XXII (1907) σ. 80 εἰκ. 3 καὶ Πίν. 1) καὶ πρόχουν Ἀναλάτου Ἐθνικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν (Jahrb. II (1887) Πίν. 3). Μὲ στιγμὰς ἔχει πληρωθῆ καὶ τὸ σῶμα τοῦ κενταύρου ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ ἐλάσματος Carapanos XIX, 5.

58. 'Εκ βάσεως τρίποδος πιθανῶς προέρχεται τὸ Πίν. 20 α, 7, δμοιον πρὸς τὸ σωζόμενον καλύτερον Carapanos Πίν. XLVII, 7.

"Ἐκτυπα ἐλάσματα

59. 'Ελάσματος τμῆμα σῶον μόνον δεξιά. 'Ἐν αὐτῷ ἔκτυπον τὸ δπίσθιον μέρος σφιγγὸς καθημένης. Τὸ τριχωτὸν δέρμα διηλοῦται δι' ἐγχαράκτων μικρῶν καμπύλων καὶ εὐθειῶν γραμμῶν. Δεξιὰ πλαίσιον μ' ἐγχαράκτον σπειρομαιάνδρον. Κάτω ζώνη μὲ σειρὰν ἐστιγμένων κύκλων ἔχωριζε τὴν ἀνω ἀπὸ ἐτέραν κατωτέρῳ παράστασιν. "Υψ. 0,85, πλ. 0,072 (Πίν. 23 β, 1) καὶ σχέδ. Εἰκ. 10.

60. Τὸ κάτω μέρος διακρίνεται ἔλαφος καταπεσοῦσα καὶ στρέφουσα πρὸς τὰ ὄπίσω τὴν κεφαλὴν καὶ λείψανα τοῦ ἐπιπεσόντος καὶ κατασπαράσσοντος αὐτὴν λέοντος, τοῦ διοίου φαίνονται οἱ πρόσθιοι πόδες καὶ μέρος τῶν ὄπισθίων, ὡς καὶ τῆς κεφαλῆς (Εἰκ. 11).

Εἰκ. 10. Χαλκοῦν ἔκτυπον ἔλασμα (Κλίμ. 1:1)

Εἰκ. 11. Χαλκοῦν ἔκτυπον ἔλασμα (Κλίμ. 1:1)

61. Ἔδω παρεμβάλλω τὸ μοναδικὸν εὑρεθὲν χρυσοῦν λεπτότατον ἔλασμα ὅψ. 0,08 πλάτ. 0,057. (Πίν. 22 α, 3). Ἀποκεκρουμένον ἐπάνω ἀριστερὰ καὶ τὴν κάτω ἀριστερὰ γωνίαν ἔχει σχῆμα δρθογύρων δινω ἀπεστρογγυλωμένον. Περιβάλλεται ὑπὸ περιθωρίου κοσμουμένου ὑπὸ σειρᾶς ἀῶν, ἐντὸς τοῦ διοίου εἰκονίζεται ἔκτυπος μορφὴ κρατοῦσα πρὸς τὰ δε-

ξιὰ πυξῖδα. Δυστυχῶς ἐνεκά τῆς λεπτότητος τὸ ἔλασμα συνεπιέσθη καὶ ἡ παράστασις ἔγινε δυσδιάκριτος.

62. Τεμάχιον λεπτοῦ ἔλασματος λίαν ἐφθαρμένον σχηματίζοντος κύκλων ἐν τῷ μέσῳ περιβαλλόμενον ὑπὸ διπλῆς σειρᾶς στιγμῶν καὶ πέριξ ὑπὸ φύλλων δηλουμένων διὰ στιγμῶν καὶ ἔλαφρῶς ἐκτύπων (Πίν. 22 α, 1). Εἰς αὐτὸν ἀνήκουν καὶ τὰ τεμάχια 2, 4 καὶ 5 τῆς Εἰκόνος. Ἰσως ἐκόσμει ἀσπίδα.

63. Τεμάχια ἔλασμάτων κοσμουμένων μὲ ἔκτυπα κοσμήματα κλάδων καὶ βαλάνων (Εἰκ. 12).

64. Τεμάχιον ἔλασματος μὲ ἔκτυπον πλοχμὸν μῆκ. 0,064 ύψ. 0,045 (Πίν. 21 α, 16).

Εἰκ. 12. Χαλκοῦν ἔκτυπον ἔλασμα (Κλίμ. 1:1)

65. Τεμάχιον ὅμοίου ἔλασματος μὲ λεπτότερον πλοχμὸν μῆκ. 0,09 (αὐτ. ἀρ. 15). Προβλ. ἐκ Δωδώνης ὅμοιον ΠΑΕ, 1932 σελ. 50 εἰκ. 5, 1 καὶ Sarapanos Πίν. XLIX, 19, 20.

66. Ἐπίμηκες δρθογώνιον ἔλασμα συμπτυχθὲν ἐντὸς τῶν χωμάτων. Ἐχει κατὰ τὰ ἄκρα καθέτους ἔκτυπους γραμμὰς ὡς πλαίσιον καὶ ἀνω ἔκτυπον ἀνθέμιον ἐπὶ ἔλικων ὅλικὸν ύψ. 0,39 (Εἰκ. 13). Ἐχρησίμευε πρὸς ἐπένδυσιν μικροῦ ξυλίνου στύλου.

67. Ρόδαξ μὲ ἔκτυπα φύλλα. Διάμ. 0,035. (Πίν. 19 β, 22).

68. Ὁμοιος ἀριστερὰ ἀποκεκρουμένος, μὲ μεγάλα ἔκτυπα φύλλα (αὐτ. ἀρ. 24).

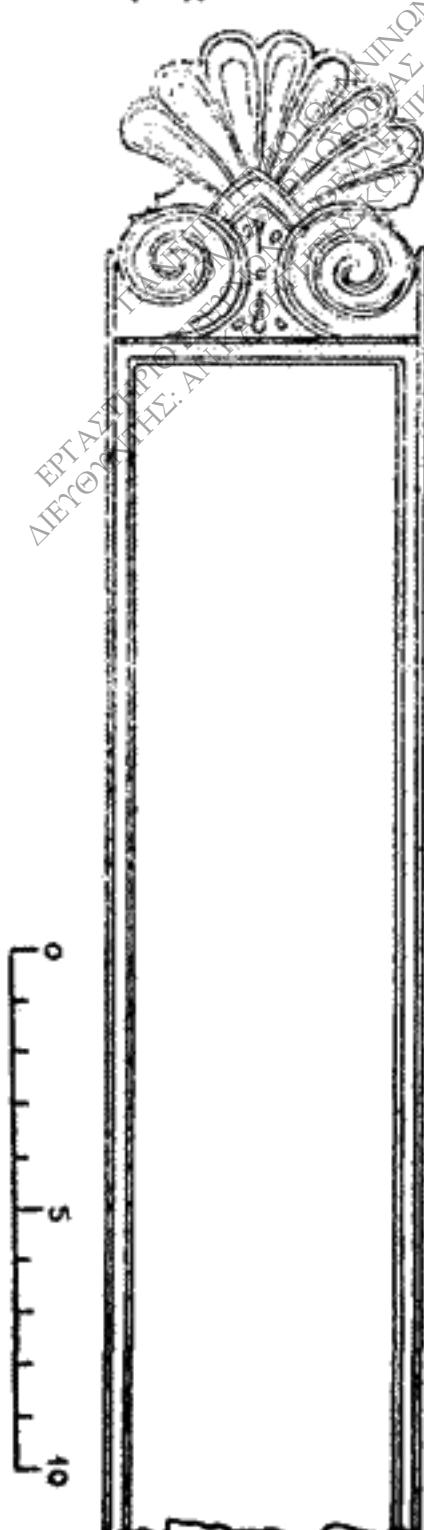
69. Ἐλασμα ἔχον ἔκτυπους ὅριζοντίους ραβδώσεις μῆκ. 0,10 ύψ. 0,08 (Πίν. 23 α, 4).

70. Πυθμήν φιάλης μὲ ἔκτυπον δακτύλιον. Διάμ. 0,08 (Πίν. 19 6, 1).
71. Τέσσαρα ἑλάσματα μὲ πόδας καὶ ἔκτυπον ἐν μέσῳ γραμμήν. Μῆκ. 0,04 καὶ 0,06 (Πίν. 19 6, 10). Ἐσχημάτιζον κυτίον ώς τὸ ἐκ Δωδώνης Καραπανός, Πίν. LIV, 8 καὶ τὸ κυτίον τοῦ Ἐθν. Μουσ. Ἀθηνῶν χαλκ. ἀρ. 8000-8002.
72. Τεμάχιον ἑλάσματος, ἐπὶ τοῦ ὅποίου σώζονται πτυχαὶ ἐνδύματος δι' ἐγχαράξεως (Εἰκ. 14 δεξιά).

73. Τεμάχιον ἑλάσματος περικεκομμένον εἰς ἀνθρωπίνην μορφήν, τῆς ὅποίας σώζονται οἱ πόδες (Εἰκ. 14 ἀριστερά).

"Ηλοι"

74-96. Ἐν τῷ Πίν. 24 αἱ πεικονίζονται διάφοροι ἥλοι. Οὗτοι διακρίνονται ἐκ τοῦ σχήματος τῆς κεφαλῆς, ὅπερ εἶναι κυκλικὸν ἑλαφρῶς κυρτὸν ώς ἀρ. 1, τοῦ ὅποίου ὁ ἥλος εἶναι σιδηροῦς (Προβλ. ΠΑΕ, 1929 σελ. 121 εἰκ. 11, 3), ἀρ. 6, 12, ἢ κυκλικὸν μὲ γραμμικὸν περιθώριον ώς ἀρ. 3, 5, 14, 15 ἢ μὲ κομβίον

Εἰκ. 13. Χαλκοῦν ἑλασμα ἔκτυπον

Εἰκ. 14. Χαλκᾶ ἑλάσματα (Κλίμ. 1:1)

ἐπὶ τῆς κορυφῆς ώς ἀρ. 7, 8, 9, 13, 18, 19 ἢ κωνικὸν μὲ κομβίον ώς ἀρ. 10, 11, 16 καὶ Πίν. 19 6, 19. Ὁ ἀρ. 17 τοῦ Πίν. 24 αἱ εἶναι τμῆμα φιάλης ἀβαθοῦς. Ἐκ κομβίων κωνικῶν κεφαλῶν ἥλων προέρχονται καὶ τὰ Πίν. 19 6, 7.

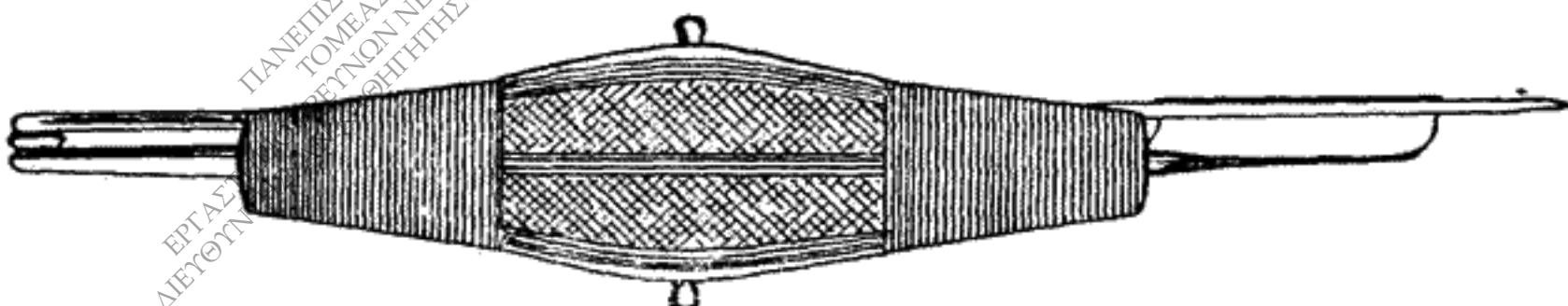
Τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ Πίν. 24 αἱ πλὴν τοῦ 23 εἶναι μικροὶ ἥλοι καὶ τινες μὲ ἐξαρτήματα (ἀρ. 20, 2, 24).

Καλλωπιστικὰ ἀντικείμενα

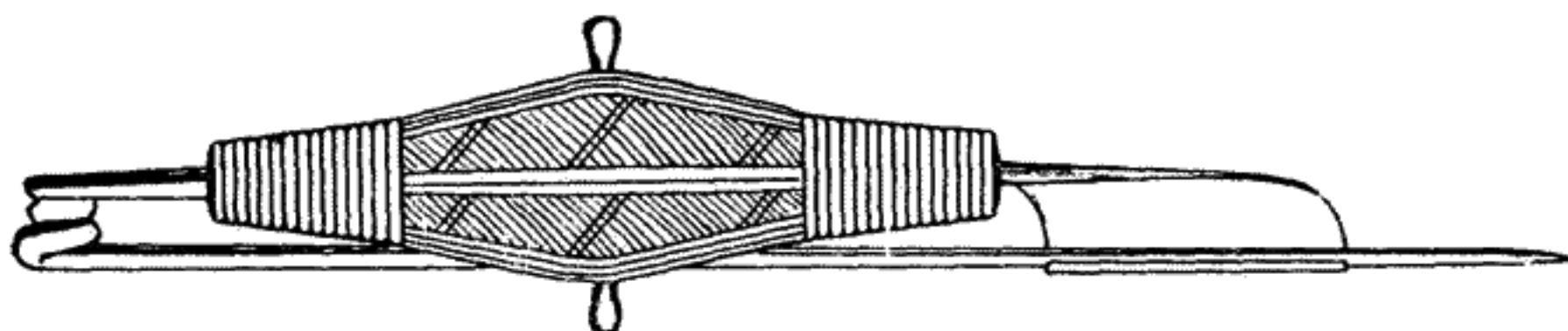
97. Πόροπη γεωμετρικὴ ἡπειρωτικοῦ τύπου ἔχουσα ἐπὶ τοῦ τόξου ἔγχαράκτους παραλλήλους λοξὰς γραμμὰς καὶ τεθλασμένας. Μῆκ. 0,07 ψ. 0,04 (Πίν. 19 β, 3=Εἰκ. 15).

98. Ὄμοία τοῦ αὐτοῦ τύπου ἄνευ βελόνης. Μῆκ. 0,076 ψ. 0,05. (Αὐτ. ἀρ. 4=Εἰκ. 16).

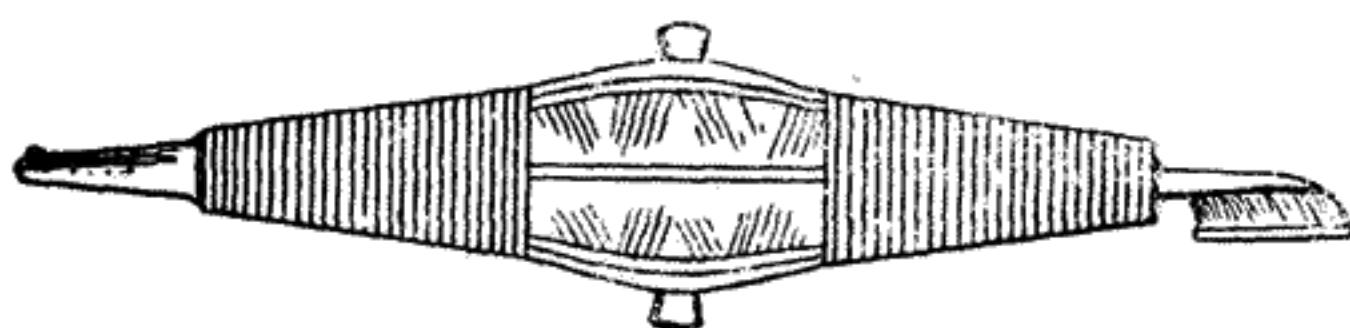
99. Ὄμοία ἄνευ λαβῆς καὶ βελόνης (αὐτ. ἀρ. 6=Εἰκ. 17).

Εἰκ. 15. Χαλκῆ πόροπη γεωμετρικοῦ ρυθμοῦ (Κλίμ. 1:1)

Εἰκ. 16. Χαλκῆ πόροπη γεωμετρικοῦ ρυθμοῦ (Κλίμ. 1:1)

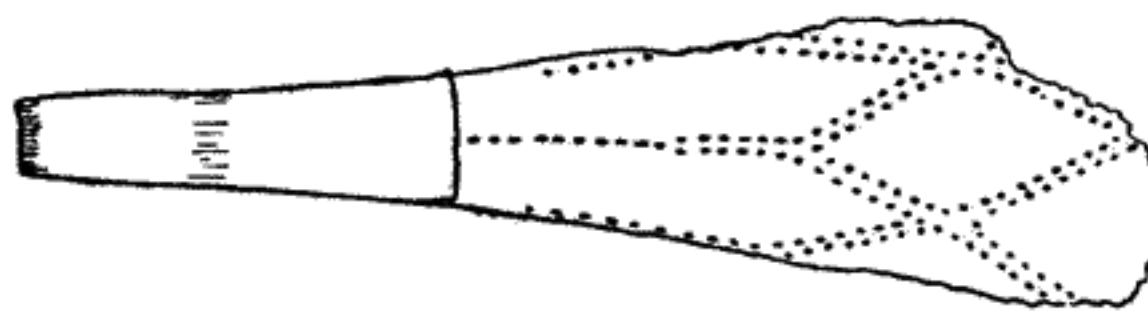
Εἰκ. 17. Χαλκῆ πόροπη γεωμετρικοῦ ρυθμοῦ (Κλίμ. 1:1)

100. Τεμάχιον ἐκ λαβῆς δμοίας πόροπης αὐτ. ἀρ. 5.

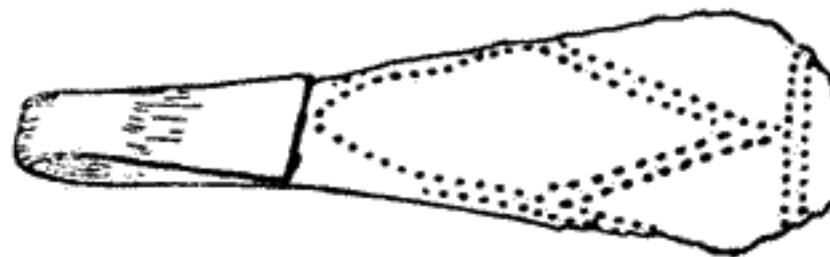
Κοινὸν γνώρισμα τῶν ποροπῶν τούτων εἶναι τὸ καμπύλον τόξον μὲ τὴν γραμμικὴν γεωμετρικὴν διακόσμησιν καὶ τὰ μικρὰ ἔχεοντα κομβία κατὰ τὸ μέσον τῆς ἔξωτερης ἀκμῆς τοῦ τόξου. Τοιαῦται εὑρέθησαν καὶ ἄλλαι ἐν Δωδώνῃ ΠΑΕ 1929 σ. 117 Εἰκ. 8, 8 καὶ 1931 σ. 87 Εἰκ. 4 καὶ 5.

101-102. Δύο μικραὶ πόροπαι ἀπλαῖ Πίν. 19 β, 8, 9.

103. Μικρὰ πόρπη μὲ ἀναδιπλούμενον τὸ ἔτερον ἄκρον αὐτ. 15.
104. Ἀργυρᾶ περόνη, τῆς ὁποίας ἡ βελόνη ἔχει συνθλιβῆ καὶ καμφθῆ. Μῆκ. 0,10. (Αὐτ. 12). "Εχει ἄνω μικρὸν κυλινδρικὸν δισκάριον καὶ ὑπ' αὐτὸ τέσσαρα λεπτότερα. Μεταξὺ αὐτῶν σώζεται ἐλάχιστον τμῆμα ἀργυρᾶς ἀλύσσεως.
105. Ὁμοία μικροτέρα, μῆκ. 0,055 (Αὐτ. ἀρ. 25).
- Περόναι ἀργυρᾶ διαφόρου τύπου ἔχουν εὐρεθῆ καὶ ἄλλαχοῦ. Ἐν Τρεμπένιστε τῆς 6. Μακεδονίας εὑρέθη κρεμαμένη ἐκ περόνης καὶ ἀλυσσις ἀργυρᾶ. Προβλ. Filow, ἐνθ' ἀν. Εἰκ. 29, 4. Βλ. αὐτ. καὶ τὰς ἄλλαχοῦ εὑρεθείσας ὅμοιας περόνας.
106. Δαβίς στενὴ ἄνω, πλατυνομένη πρὸς τὰ κάτω μὲ τὸ ἔτερον σκέλος ἀποτετμημένον. (Πίν. 21 β, 30=Εἰκ. 18 α). "Εχει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας δομοβοιδῆ κόσμηματα διὰ στιγμῶν.

α

β

Εἰκ. 18. Χαλκαῖ λαβῖδες (Κλίμ. 1:1)

107-111. Τέσσαρες ὅμοιαι μικρότεραι λαβίδες (Αὐτ. 1, 3=Εἰκ. 18 β, 27, 28, 31). Προβλ. ἐξ Ὄλυμπίας IV Πίν. XXV, 493, 494.

112-115. Τέσσαρες δακτύλιοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς ἔχει πλατεῖαν σφενδόνην μὲ ἐγχάρακτον παράστασιν τρέχοντος ζώου πρὸς ἀριστερὰ (Πίν. 23 β 9), ὁ ἔτερος στενὴν σφενδόνην μὲ ἐγχάρακτον κλάδον (αὐτ. 8), ὁ τρίτος δομοβοιδῆ σφενδόνην μὲ γραμμὰς χιαστὶ διασταυρουμένας διὰ στιγμῶν (αὐτ. 7) καὶ ὁ τέταρτος, οὗ σώζεται ἡ σφενδόνη, ἔχει ἐγγλύπτους δύο δελφῖνας (αὐτ. 5). Προβλ. ὅμοιους ἐκ Δωδώνης Carapanos Πίν. I, 6, 7.

116. Δακτύλιος γωνιώδης διάμ. 0,02 (Πίν. 22 β, 24).

117. Τμῆμα ἐνωτίου (;) ἡμικυκλικὸν μὲ λεπτοὺς ἔγκαρσίους δακτυλίους (Πίν. 23 β, 6).

118-123. Ἔξ ψηφῖδες συνιστάμενοι ἐκ δύο κώνων διάτρητοι (αὐτ. 3 καὶ 4), αἱ τρεῖς μικρότεραι. Προβλ. ἐξ Ὁλυμπίας IV Πίν. XXIV, 432, 433.

124-125. Δύο ψέλλια λήγοντα εἰς ἀντιθετικὰς σπείρας (Πίν. 22 β, 2 καὶ 3). Προβλ. ἐκ Δωδώνης Carapanos Πίν. L 13.

126-127. Εἰς ψέλλια ἵσως ἀνήκουν καὶ τὰ αὐτ. 15, 15, 16.

128. Συρμάτινα ψέλλια, τῶν ὅποιων τὸ σύρμα εἶναι ἢ κυκλικῆς τομῆς ἢ τετραγώνου ἢ συνεστραμμένον. Τὰ δύο ἄκρα λήγουν πάντοτε εἰς δέξ (αὐτ. 7, 9, 9 α-β, 18). Προβλ. ὅμοια ἐκ Δωδώνης ΠΑΕ 1932 σ. 51 Εὐκ. 6 εὑρεθέντα εἰς τὰ ἀμέσως ὑπὲρ τὸ προϊστορικὸν στρῶμα χώματα, διὸ καὶ εἴς τινα σημεῖα ἀνεμίχθησαν μετ' αὐτοῦ. Προβλ. καὶ Carapanos Πίν. L, 11, 12.

129. Μικροὶ κρίκοι αὐτ. 6, 20.

130. Σύρμα περιειλιγμένον (σφηκωτήρ;) αὐτ. 25.

131. Βελόναι μὲ τὸ ἐν ἄκρον περιειλιγμένον (αὐτ. 4, 14).

132. Λεπίδες ἔγχειριδίων, ὅν τινες ἔχουν καὶ δύο ἢ τρεῖς ὁπᾶς πρὸς στερέωσιν ἐπὶ τῆς ξυλίνης ἢ ὁστείνης λαβῆς (Πίν. 21 β, 2, 5, 29, 33).

Διάφορα

133. Κύκλος ἐξ ἐλάσματος, ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἦσαν στερεωμέναι δύο μικραὶ δάβδοι, ὅν ἡ μία ἀπεκόπη (Πίν. 21 α, 10).

134. Τετράγωνον ἔλασμα μὲ ἀπεστρογγυλωμένας γωνίας καὶ ὁπὴν ἐν τῷ μέσῳ. Ἐχρησίμευε πιθανῶς ὡς κάλυμμα κυτίου (αὐτ. 11).

135. Δύο δάβδοι συνδεδεμέναι διὰ συρμάτων στηριζομένων ἐντὸς τῶν δπῶν, δι' ὧν εἶναι τετρημέναι κατ' ἀποστάσεις αἱ δάβδοι (αὐτ. 7).

136. Τεμάχιον κλάδου, ἐξ οὗ ἐξεφύοντο πιθανῶς φύλλα (αὐτ. 5).

137. Φύλλα δρυὸς (Πίν. 22 β, 11, 21, 22) ἐκ κλάδων ἀφιερωμένων εἰς τὸν Δία. Προβλ. ἐκ Δωδώνης Carapanos Πίν. XLIX, 8.

138. Φύλλα δάφνης (αὐτ. 23).

139. Μολύβδινον ἔλασμα ἔχον ἐν τῷ μέσῳ διάτρητον κύκλον καὶ λήγον εἰς δέξ κατὰ τὰ ἄκρα. Μῆκ. 0,17 (αὐτ. 5).

140. Κεραυνὸς σιδηροῦς μὲ ἐν μέρει ἀποκεκομμένα τὰ ἄκρα μῆκ. 0,10 (αὐτ. 13).

141. Γίγγλυμος ἐκ χαλκοῦ κιβωτιδίου, μῆκ. 0,085 (Πίν. 22 β, 10=Πίν. 19 α, 1).

142. Λεπτὴ χαλκῆ ταινία (Πίν. 21 α, 13).

143. Ὁμοία μὲ αὐλακώσεις (αὐτ. 14).
 144. Ἀμμα (αὐτ. 8).
 145. Ἀλυσσις ἐκ στρεπτῶν συρμάτων πρὸς σύνδεσιν (αὐτ. 18).
 Προβλ. δμοίαν ἐκ τοῦ Ἡραίου τοῦ Ἀργοντοῦ The Argive Heraeum Πίν. CVIII, 1849.

146. Γλωσσίδιον κώδωνος (>). (Πίν. 21 β, 4).
 147. Τὸ ἄκρον στλεγγῖδος (Πίν. 23 α, 5). Προβλ. ἐκ Δωδώνης ἐνεπίγραφον στλεγγῖδα Σαραπόν XXVI, 8.
 148. Ἐλασμα (αὐτ. 6).

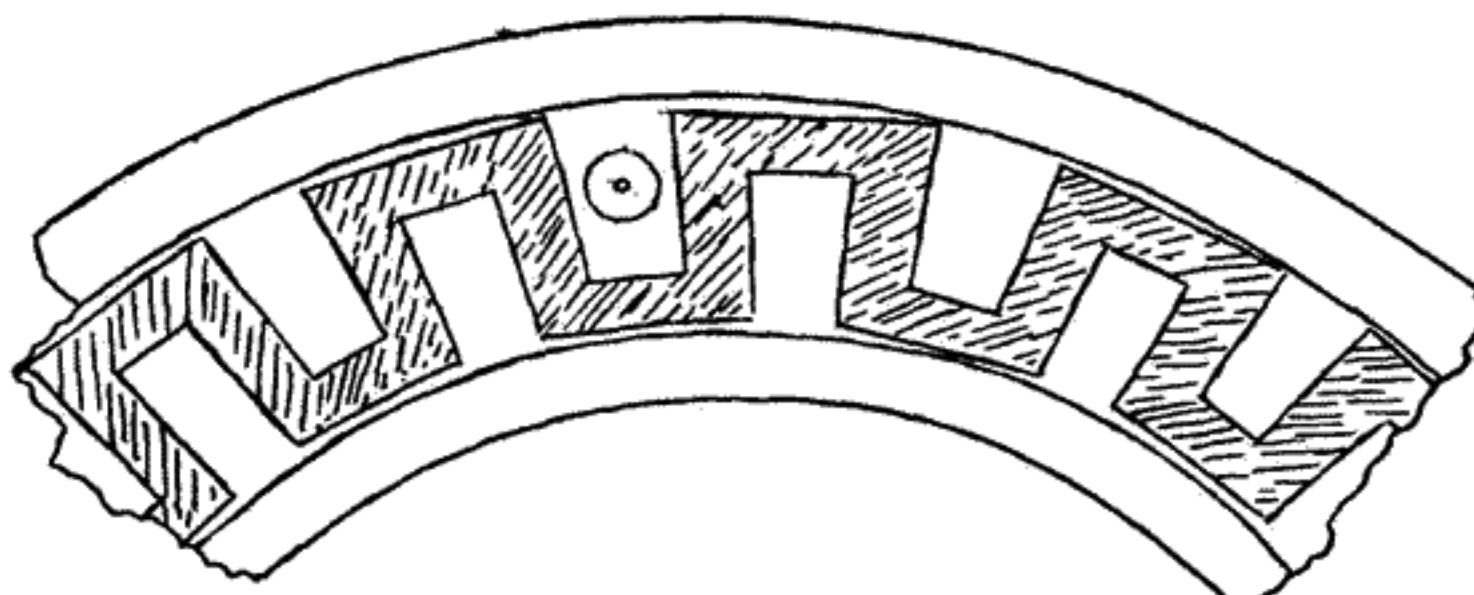
149. Κυκλικὸν ἔλασμα μετὰ προσηλωμένης λαβῆς ληγούσης εἰς ἀνθέμιον. Ἐπὶ τοῦ ἔλασματος τοῦ κύκλου προσηλωμένη ὁρόσης. Ἰσως ἐκ κατόπτρου (>) (αὐτ. 2).

150. Βλέφαρον μὲ τὴν μίαν ἄκραν καμπύλην ἔχονσαν καὶ βλεφαρίδας, τὴν δὲ ἐτέραν εὐθεῖαν μὲ δύο ὁρθογωνίους ἔξοχὰς (Πίν. 19 β, 11).

151. Τεμάχιον δμοίου βλεφάρου (αὐτ. 20).

Τοιαῦτα βλέφαρα εὑρέθησαν εἰς πολλὰ ἴερα καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Δελφοῖς. Προβλ. De Ridder, Bronzes de l'Acropole I ἀρ. 633 εἰκ. 197 καὶ Perdrizet, Fouilles de Delphes, V σ. 13 ἀρ. 87 εἰκ. 131.

152. Τρεῖς ψηφῖδες ἐξ ὑάλου χρωματιστῆς κυανῆς μὲ λευκὰς κηλῖδας καὶ πορτοκαλόχρου μὲ κυανᾶς κηλῖδας (Πίν. 23 β, 2). Προβλ. ἐκ Τρεμπένιστε Filow ἐνθ' ἀν. σ. 95.

Εἰκ. 19. Σιδηροῦν ἔλασμα.

153. Τέσσαρα τεμάχια ἀγγείων ἐξ αἰγυπτιακῆς ὑάλου. Τὸ σῶμα βαθέος κυανοῦ χρώματος καὶ ἐν αὐτῷ τὰ κοσμήματα διὰ κιτρίνου ἢ λευκοῦ χρώματος (αὐτ. 10).

154. Σιδηρᾶς αἰχμὴ δόρατος λίαν ἐπιμήκης μ' ἔλαφρὰν όάχιν ἐν ἀρχῇ (Πίν. 24 β, 8).

155-156. Δύο μικραὶ σιδηραὶ αἰχμαὶ δοράτων ἀνευ όάχεως (αὐτ. 2, 4).

157-158. Δύο σιδηραῖς αἰχμαὶ δοράτων μὲ όάχιν φθάνουσαν μέχρι τοῦ μέσου τοῦ μήκους τῆς αἰχμῆς (αὐτ. 6, 7).

Δοράτων αἰχμαὶ καὶ ἄλλοτε εὑρέθησαν πολλαὶ ἐν Δωδώνῃ. Προβλ. ΠΑΕ 1929 σ. 124 Εἰκ. 13 καὶ Carapanos Πίν. LVIII, 1-18.

159. Κυκλικὸν ἔλασμα σιδηροῦν, ἐφ' οὗ ἐγχάρακτος μαίανδρος (Εἰκ. 19).

160. Χαλκοῦν σκεῦος εἰς δύο συνανήκοντα τεμάχια (Πίν. 21 β, 24). Ἀποτελεῖται ἐκ δάνδου μὲ ἄμμα (χόμβον), ἐκ τοῦ δποίου ἐξέρχονται τρία στελέχη, τὰ δύο διασταυρούμενα περαιτέρῳ καὶ τὸ τρίτον καμπτόμενον. Παρεμφερὲς εὑρέθη ἐν Ἀκροπόλει (De Ridder, Bronzes de l'Acropole I ἀρ. 409 εἰκ. 83), ὅπερ δὲ De Ridder ἐρμηνεύει ὡς κηρύκειον.

Πήλινα

Ἐκτὸς τῶν ἀνθεμωτῶν ἀκροκεράμων, περὶ τῶν δποίων ἔγινε λόγος ἀνωτέρῳ εἰς τὰ Ἀρχιτεκτονικά, εὑρέθησαν καὶ πλεῖστα ἄλλα τεμάχια κεράμων, στρωτήρων καὶ καλυπτήρων, τῶν συνήθων, χωρὶς ἴδιαιτέρων σημασίαν. Ἀγγείων τῶν ἰστορικῶν χρόνων δλίγα εὑρέθησαν τεμάχια ἀσήμαντα. Ἐδῶ ἀναφέρω μόνον τὸν πόδα πρωτοκορινθιακῆς ληκύθου ὠχροῦ πηλοῦ (Πίν. 25 β, 5) λίαν ἐφθαρμένης καὶ τεμάχιον ἰωνικοῦ ἀγγείου μὲ ὠχρόλευκον ἀλοιφὴν καὶ ἔχοντος διὰ καστανοῦ χρώματος γραπτὰς ἔλικας ἀνθεμίου (αὐτ. ἀρ. 6).

Πρὸς τούτοις ἀξιοσημείωτα εἶναι τεμάχια δύο μονοχρώμων ποτηρίων (Πίν. 10 α, 4, 13). Ταῦτα εἶναι ἐξ ἐρυθροῦ καθαροῦ πηλοῦ τροχήλατα καὶ ἔχουν εἰς τὴν ἔξωτερικὴν ἐπιφάνειαν ἀνάγλυπτον δακτύλιον κατὰ διαστήματα κυματοειδὲς ὥσαν νὰ ἐγίνετο οὕτω κατόπιν πιέσεως διὰ τοῦ δακτύλου. Δὲν δύναται τις νὰ ἐκδιώξῃ δλοτελῶς τὴν ἀμέσως ἐπερχομένην ὑπόθεσιν ὅτι ἔχομεν ἐδῶ ἐπιβίωσιν τῆς παλαιᾶς τεχνικῆς τῶν προϊστορικῶν δωδωναίων ἀγγείων μὲ τὴν ὁμοιότροπον χρῆσιν τῶν δακτυλοπιέστων δακτύλων ἢ σχοινίων.

Εἰς μεγαρικοὺς σκύφους ἀνήκουν τὰ τεμάχια (Πίν. 25 β, 2, 7, 11) μὲ τὰ ἔκτυπα κοσμήματα. Τέλος μνημονεύω καὶ τῶν αὐτόθι ἀπεικονιζομένων κεφαλῶν πηλίνων εἰδωλίων 9, 10, 13 ὡς καὶ τῆς ἀναγλύπτου σταφυλῆς (Πίν. 10 α, 5).